

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ อาญา (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2550

ประกาศในราชกิจจานุเบกษาวันที่ 19 กันยายน 2550
มีผลบังคับใช้วันที่ 20 กันยายน 2550

มาตรา 276 (เดิม) ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราหญิงซึ่งมิใช่ภริยาของตน โดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยหญิงอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้หญิงเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดพันบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืน หรือวัตถุระเบิด หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

• **สาระสำคัญของกฎหมายเดิม**

ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราตามมาตรานี้

1. ผู้ถูกกระทำจะต้องเป็นผู้หญิงเท่านั้น
2. ผู้ถูกกระทำจะต้องมิใช่ภริยาของผู้กระทำ
3. ผู้กระทำได้ขู่เข็ญโดยหญิงนั้นไม่ยินยอม ใช้กำลังประทุษร้ายโดยหญิงนั้นไม่สามารถขัดขืนได้ หรือทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นบุคคลอื่น
4. การกระทำจะสำเร็จเมื่อของฝ่ายชาย ล่วงล้ำเข้าไปในช่องสังวาสของฝ่ายหญิง
5. ผู้กระทำข่มขืนกระทำชำเราภริยาของตนเอง ไม่มีความผิดตามมาตรานี้

• **ประเด็นและสาระสำคัญของการแก้ไข**

เดิม หญิงซึ่งมิใช่ภริยา แก้ไขเป็น ผู้อื่น (ใครข่มขืนใครก็มีความผิด)

เพิ่มนิยามของคำว่า “ข่มขืนกระทำชำเรา” ในวรรคสอง โดยได้ขยายคำจำกัดความให้ครอบคลุมยิ่งขึ้นและเพื่อให้เกิดความชัดเจนในการตีความ

เพิ่มวรรคสี่ เพื่อเป็นการสร้างความสมานฉันท์ในครอบครัว

• **วัตถุประสงค์ของการแก้ไข**

เพื่อให้การคุ้มครองสิทธิของผู้หญิงซึ่งเป็นภริยา นอกจากนั้นยังได้ขยายความคุ้มครองไปถึงผู้ชาย และเด็ก (ทั้งเด็กหญิงและชาย) ด้วย

โดยตั้งอยู่บนหลักการว่า “ใครก็ไม่สามารถข่มขืนกระทำชำเราใครได้”

• **มาตรา 276 (ใหม่) ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นโดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ**

โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยผู้อื่นนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้ผู้อื่นนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดพันบาทถึงสี่หมื่นบาท

การกระทำชำเราตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า การกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำ โดยการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำกระทำกับอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น หรือการใช้สิ่งอื่นใดกระทำกับอวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่น

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิง หรือกระทำกับชายในลักษณะเดียวกัน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำความผิดระหว่างคู่สมรสและ คู่สมรสนั้นยังประสงค์จะอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยา ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้เพียงใดก็ได้ หรือจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองประพฤติด้านการลงโทษก็ได้ ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกและคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ประสงค์จะอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยาต่อไป และประสงค์จะหย่า ให้คู่สมรสฝ่ายนั้นแจ้งให้ศาลทราบ และให้ศาลแจ้งพนักงานอัยการให้ดำเนินการฟ้องหย่าให้

- มาตรา 277 (เดิม) ผู้ใดกระทำชำเราเด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบห้าปีซึ่งมิใช่ภริยาของตน** โดยเด็กหญิงนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดพันบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำความผิดแก่เด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบสามปี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับ ตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาทหรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกหรือวรรคสองได้กระทำโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมเด็กหญิงและเด็กหญิงนั้นไม่ยินยอม หรือได้กระทำโดยมีอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิดหรือโดยใช้อาวุธ ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต

ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในวรรคแรก ถ้าเป็นการกระทำที่ชายกระทำความผิดกับเด็กหญิงอายุเกินสิบสามปีแต่ยังไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กหญิงนั้นยินยอม และภายหลังศาลอนุญาตให้ชายและเด็กหญิงนั้นสมรสกัน ผู้กระทำความผิดไม่ต้องรับโทษ ถ้าศาลอนุญาตให้สมรสในระหว่างที่ผู้กระทำความผิดกำลังรับโทษในความผิดนั้นอยู่ ให้ศาลปล่อยผู้กระทำความผิดนั้นไป
- สาระสำคัญของกฎหมายเดิม**

ความผิดฐานกระทำความชำเราตามมาตรานี้

 1. กระทำกับเด็กหญิงอายุไม่เกิน 16 ปี ซึ่งมีใช่ภริยาตน
 2. กระทำกับเด็กอายุไม่เกิน 13 ปี ต้องรับโทษเพิ่มขึ้น (เหตุเพิ่มโทษ)
 3. ร่วมกันกระทำในลักษณะเป็นการโทรมเด็กหญิงและเด็กหญิงไม่ยินยอม หรือกระทำโดยมีอาวุธ หรือวัตถุระเบิด ต้องรับโทษเพิ่มขึ้น (เหตุเพิ่มโทษ)
 4. กรณีชายกระทำความผิดกับเด็กหญิงอายุเกิน 13 ปี แต่ไม่เกิน 15 ปี โดยเด็กหญิงนั้นยินยอม หากภายหลังศาลอนุญาตให้สมรสกัน ผู้กระทำความผิดไม่ต้องรับโทษ
 5. การกระทำความชำเราเด็กซึ่งเป็นภริยาของตนเอง ผู้กระทำไม่มีความผิด
- ประเด็นและสาระสำคัญของการแก้ไข**

เดิม เด็กหญิง แก๊วเป็น เด็ก (รวมทั้งเด็กหญิงและเด็กชาย) วรรคท้ายเดิม ชาย (ทุกคน) แก๊วเป็น บุคคลอายุไม่เกิน 18 ปี
- วัตถุประสงค์ของการแก้ไข**

เพื่อให้การคุ้มครองสิทธิของเด็กทุกคน (เด็กหญิงและเด็กชาย) วรรคท้าย เพื่อป้องกันผู้ชาย (อายุเท่าไรก็ได้) ที่จะหลีกเลี่ยงการรับโทษ โดยขอต่อศาลเพื่อทำการสมรสกับเด็ก กฎหมายจึงได้คำนึงถึงเรื่องอายุ โดยกำหนดให้บุคคลอายุไม่เกิน 18 ปี เท่านั้นที่จะได้รับการยกเว้นโทษ
- มาตรา 277 (ใหม่) ผู้ใดกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีซึ่งมิใช่ภริยาหรือสามีของตน** โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดพันบาทถึงสี่หมื่นบาท

การกระทำความชำเราตามวรรคหนึ่ง หมายความว่ากระทำความผิดเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำ โดยการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำกระทำความผิดกับอวัยวะเพศทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น หรือการใช้อวัยวะอื่นใดกระทำความผิดกับอวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่น

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำความผิดแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับ ตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาทหรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสามได้กระทำโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมเด็กหญิงหรือกระทำความผิดกับเด็กชายในลักษณะเดียวกัน และเด็กนั้นไม่ยินยอม หรือได้กระทำโดยมีอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิดหรือโดยใช้อาวุธ ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต

ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกระทำโดยบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปี กระทำต่อเด็กซึ่งมีอายุเกินสิบสามปี แต่ยังไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กนั้นยินยอม และภายหลังศาลอนุญาตให้ทั้งสองฝ่ายสมรสกัน ผู้กระทำความผิดไม่ต้องรับโทษ ถ้าศาลอนุญาตให้สมรสในระหว่างที่ผู้กระทำความผิดกำลังรับโทษในความผิดนั้นอยู่ ให้ศาลปล่อยผู้กระทำความผิดนั้นไป

- มาตรา 286 (เดิม) ผู้ใดอายุกว่าสิบหกปีดำรงชีพอยู่แม้เพียงบางส่วนจากรายได้ของหญิงซึ่งค่าประเวณี** ต้องวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาทหรือจำคุกตลอดชีวิต ผู้ใดไม่มีปัจจัยอย่างอื่นอันปรากฏสำหรับดำรงชีพ หรือไม่มีปัจจัยอันพอเพียงสำหรับการดำรงชีพและ
 - (1) ปรากฏว่าอยู่ร่วมกับหญิงซึ่งค่าประเวณี หรือสมาคมกับหญิงซึ่งค่าประเวณีคนเดียวหรือหลายคนเป็นอาชญา
 - (2) ก็นอยู่หลับนอน หรือรับเงิน หรือประโยชน์อย่างอื่นโดยหญิงซึ่งค่าประเวณีเป็นผู้จัดให้ หรือ
 - (3) เข้าแทรกแซงเพื่อช่วยหญิงซึ่งค่าประเวณีในการทะเลาะวิวาทกับผู้ที่คบค้ากับหญิงซึ่งค่าประเวณีนั้น ให้ถือว่าผู้นั้นดำรงชีพอยู่จากรายได้ของหญิงในการค่าประเวณีเว้นแต่จะพิสูจน์ให้เป็นที่พอใจได้ว่ามิได้เป็นเช่นนั้น
 บทบัญญัติแห่งมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้รับค่าเลี้ยงดูจากหญิงซึ่งค่าประเวณี ซึ่งพึงให้ค่าเลี้ยงดูนั้นตามกฎหมายหรือตามธรรมเนียม
- สาระสำคัญของกฎหมายเดิม**
 ความผิดตามมาตรา 286
 1. ผู้กระทำความผิดต้องมีอายุมากกว่า 16 ปี (หญิงหรือชายก็ได้)
 2. ต้องดำรงชีพจากรายได้ของหญิงซึ่งค่าประเวณี
 3. ผู้หญิงซึ่งค่าประเวณีได้ให้ค่าเลี้ยงดูตามกฎหมายหรือธรรมเนียม เช่น บุตร บิดา มารดา ไม่มีความผิดตามมาตรา 286
- ประเด็นและสาระสำคัญของการแก้ไข**
 เดิม หญิงซึ่งค่าประเวณี แก้ไขเป็น ผู้ซึ่งค่าประเวณี (จะรวมทั้งหญิง ชายและเด็ก)
- วัตถุประสงค์ของการแก้ไข**
 เนื่องจากในปัจจุบันมีการค้าประเวณีในรูปแบบต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก ผู้ค้าประเวณีจะมีทั้งหญิงและชาย รวมทั้งเด็ก และเพื่อให้การคุ้มครองแก่ผู้หญิงไม่ให้ถูกแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณี นอกจากนั้นยังได้ขยายการคุ้มครองไปถึงผู้ชายรวมทั้งเด็ก (หญิงและชาย) ด้วย
 เป็นบทบัญญัติที่ถือว่าเป็นเรื่องของการเลือกปฏิบัติเพราะเหตุแห่งเพศ หากจะให้หญิงและชายมีสิทธิเท่าเทียมกัน ควรจะต้องให้การคุ้มครองทั้งหญิงและชาย
- มาตรา 286 (ใหม่) ผู้ใดอายุกว่าสิบหกปีดำรงชีพอยู่แม้เพียงบางส่วนจากรายได้ของผู้ซึ่งค่าประเวณี** ต้องวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาทหรือจำคุกตลอดชีวิต ผู้ใดไม่มีปัจจัยอย่างอื่นอันปรากฏสำหรับดำรงชีพ หรือไม่มีปัจจัยอันพอเพียงสำหรับการดำรงชีพ และมีพฤติการณ์อย่างหนึ่งอย่างใดต่อไปนี้ ให้ถือว่าผู้นั้นดำรงชีพจากรายได้ของผู้ซึ่งค่าประเวณี เว้นแต่จะพิสูจน์ให้เป็นที่พอใจได้ว่ามิได้เป็นเช่นนั้น
 - (1) อยู่ร่วมกับผู้ซึ่งค่าประเวณี หรือสมาคมกับผู้ซึ่งค่าประเวณีคนเดียวหรือหลายคนเป็นอาชญา
 - (2) ก็นอยู่หลับนอน หรือรับเงิน หรือประโยชน์อย่างอื่น โดยผู้ซึ่งค่าประเวณีเป็นผู้จัดให้
 - (3) เข้าแทรกแซงเพื่อช่วยผู้ซึ่งค่าประเวณีในการทะเลาะวิวาทกับผู้ที่คบค้ากับผู้ซึ่งค่าประเวณีนั้น
 บทบัญญัติแห่งมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้รับค่าเลี้ยงดูจากผู้ซึ่งค่าประเวณี ซึ่งพึงให้ค่าเลี้ยงดูนั้นตามกฎหมายหรือตามธรรมเนียม